

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De eleuatione & directione cordis ad Deum. III

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

Fortē vltima dies ista: forte nouissima hora: forte cras te nō inueniet. Custodi propositum, tempus negligere noli, nō redit hora transacta. Certa bonum certamen. Ora pro gratia, & dabitur tibi de cælo victoria sancta. Stude minora vincere, ne ad deteriora labaris, ignauia praualente. Semper lex Dei in corde tuo versetur, gratiarum actio & vox laudis ab ore tuo non tepescat.

2. Omne tempus cum Deo non expensum, plange velut amissum. Caue otiosos texere sermones, & inutiles circuitus deuota per ades. Stet in ostio cellæ pro signo notabile breue: quod te præmoneat exeuntem, & redarguat diu tardantem. Periculum tuum, inter homines multos. Orto iam die, benedic creatorem cæli & terræ, qui tibi adhuc spatium bene viuendi concessit, & solem suum pro varijs vsibus super te fecit oriri. Christus viuere tibi sit, & cuncta opera tua ad Christi dirige laudē. Ipse spes tua tota & premium æternale, quod expectas: gratiam autem humanam non quæras, nec affectes.

3. Si nō vis decipi, noli laudibus stultis delectari. Nouit Deus cor tuum, quā impurum sit & vanum. Ne credas adulanti: sed potiùs increpantem ausculta, qui bene consulit, dum tua corripit errata. Habeas semper ad manum orationis vsus, contra omnia aduersantia inuincibile scutum.

C A P V T III.

De eluatione & directione cordis ad Deum.

1. **A**Nte opus externum, prius eleua cor ad Deum. Quicquid boni feceris aut dixeris, memor videlicet, quod sine eo nihil boni poteris facere aut dicere: & si quid feceris aut dixeris, non magnipendas, sed inutilem te seruū veraciter reputabis. Offendit enim oculos diuinę maiestatis, etiam leuis elatio cordis. Vtinā saltem vel vnā diem vel mediam horam cum Deo integre expendas. Heu nimis instabilis es & impurgatus, etiam vbi deuotior esse deberes.

2. Opere finito, aut horis persolutis, gratias age Deo de bene peractis: & de negligentijs intercursis, veniam flebiliter pete. Magna ablutio est delictorum, humilis veniæ deprecatio corā Deo & sanctis Angelis eius. Ad singulas horas dic saluationem Angelicam, aut quod facile te recolligat cum Deo, & citius inflammet. *Qui non colligit mecum, (inquit Iesus) dispergit: & qui non est mecum intus collectus, contra me est, vagando in externis.* Hic enim pronior est ad malum, infirmiorque ad resistendum, quia intima sua reliquit & Deum.

3. Nomen Iesu & Mariæ crebrò in ore, semper in corde sit pro solatio

Matt. 23.

solatio primo. In extremis senties, quantum profuerit tibi amor Iesus internus. Sanctorum quoque nomina, cum reuerentia inuoca & honora. Mira deuotorum experimenta, fidem præbent verbis ostensis: Nec pigeat dicere aliqua suffragia, cum festum agitur in ecclesia sancta. Homo tristis & grauatus, ad amicos accedit sibi magis fideles. Et tu ergo ad Dei Sanctos humiliter accede, & cum bona fiducia necessitatem tuã precãdo reuela. Licet enim modò in magna sint gloria, fuerunt tamen aliquando in miseria nostra. Norunt ergo miseris charitate pleni plenius misereri. Siue intus sis, siue foras trãserit, anima tua in manibus tuis sit semper. Deus autem semper in corde tuo, siue res sint tristes, quoniam iuxta illud Psalmistæ: *Ad Dominum, cum tribulauer, clamasti, & exaudiuit me*: Dominus nobiscum est in tribulationibus. Siue sint lætæ: quia ipse est qui lætificat iuuetutem nostram: ipse est, in quo sincerè gaudendum, iuxta illud: *Lætari in Domino, & exultare iusti*. Non enim est vera aliunde exultatio. Vnde beata virgo: *Et exultauit spiritus meus in Deo salutari meo*. Vnde & Psalmista: *Redde mihi lætitiã salutaris tui, & spiritus principali confirma me*. Memor ergo sis, si gaudere vis, vt in Domino gaudeas. Nec propositi tui hodierni obliuiscaris, quod (heu) nimis citò per incuriam perit. Oculi tui super vias tuas, quia vbique sunt insidię hostis maligni, ad capiendum animas vagas.

CAPVT IV.

De custodia cellæ, & sensuum exteriorum.

1. **C**ustodi diligenter cellam tuam, & custodiet te. Tutior locus non est seruo Dei in hoc mũdo, quàm latere in secreto: vbi Patrem orēt libera mente, ostio cubiculi clauso, Periculosus semper exitus celle: mansio eius quies deuotissimæ vitę. Qui affuecit cellam suam incolere, citò pacem cordis hauriet, & turbabitur à periculis maximis & multis. Solitudo deuotioris est mater, turba verò conturbat. Christus, qui non potuit impediri in turba, declinauit tamen à turba. Vita solitaria Deo & Angelis grata, pacis semper amica. Qui potest capere capiat, solitarius regnum Dei in silētio habet. Finis religiosi est, omnibus terrenis abdicatis, Deo vacare in puritate cordis, & custodia oris. Fortis, qui contemnit sæculum: fortior, qui vincit seipsum, abnegando omne proprium, propter Christum sponte pauper effectus. Si nõ vis distrahi & ledi, noli alienis rebus implicari. Quod tibi nõ est commissum, taceat super hoc os tuum. Si videris geri non recta, ne temere iudices tamen facta tibi ignora. Bene delibera antequam loquaris, ne capiaris in verbo.

2. Caue